

har stilt spørsmål på et felt som i sterk grad har vært tabubelagt.

I NRKs Brennpunkt-program 5.11. undersøkte vi tre saker hvor nordmenn ble henrettet eller forsøkt henrettet av nordmenn under krigen. Det viste seg å være god grunn til å stille spørsmål om hva som faktisk hadde skjedd i samtlige tre saker. Alle forstår at en motstandsbevegelse i krig tvinges til å foreta vanskelige valg i uoversiktlige situasjoner. Mer enn et halvt århundre etterpå må det være riktig og viktig at valgene blir gjenstand for offentlig debatt. En slik ytringsfrihet er faktisk verd å slåss for. Men den må være reell. Den kan ikke utelukkende være diktert av dem som holdt fingeren på avtrekkeren.

Egil Ulateigs bok

Krigs- veteraners dobbelmoral

Av Alf R. Jacobsen, Oslo

Egil Ulateigs bok «Med rett til å drepe» utsettes nå for en oppsiktsvekkende kampanje, regissert av en gruppe historikere og krigsveteraner. Særlig et innlegg i Aftenposten 18.12. fra sistnevnte gruppe er egnet til å skremme. På den ene siden forsvarer man tilsynelatende forfatterens rett til å ytre seg. (Det var jo det man sloss for under krigen!) På den andre siden vil man ha hans bok stanset og trukket tilbake av forlaget. Denne gjensidig ekskluderende posisjon kan bare karakteriseres med ett ord: Dobbelmoral.

Enhver som har skrevet bøker på basis av et bredt historisk materiale, vet at feil oppstår raskere enn de fleste greier å lade en Stengun. At Tiden forlag foretar korreksjoner i ny-utgaver, er derfor en helt naturlig prosess. Å bruke slike feil til en massiv og ensidig fordømmelse av forfatter og forlag er ikke bare ukorrekt. Det er unfair.

Faktum er at Egil Ulateig har skrevet en tankevekkende og dristig bok. Man kan være enig eller uenig i hans synspunkter. Men han har gjort det en skribent er forpliktet til å gjøre. Han